

Michał, imię zakonne Bernard od św. Jacka Siruć (Syruć)

[nauczyciel](#)

[tłumacz](#), [pijar](#), [matematyk](#), [autor reform edukacyjnych](#), [pisarz](#), [autor podręczników](#)

Ur. 8.10.1731,

Zm. 31.5.1784, Wilno

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Uczył się w [szkołach pijarskich](#) w [Szczuczynie Litewskim](#) i [Lubieszowie](#). Do [zakonu pijarów](#) wstąpił 20 sierpnia 1747 roku w [Szczuczynie Litewskim](#), [nowicjat](#) odbył w [Lubieszowie](#) i tam 20 sierpnia 1747 roku złożył śluby zakonne.

Następnie uczył w niższych klasach w [szkołach pijarskich](#), otrzymując dobrą opinię przełożonych. Jako zdolny młody pijar, został wysłany w 1753 na studia do [Rzymu](#). Przez dwa lata studiował tam [matematykę](#) i [teologię](#). Powracając do kraju w 1755 roku, zatrzymał się na rok w [Wiedniu](#), gdzie wykładał [matematykę](#) w [Akademii Terezańskiej](#).

Etapy kariery dot. edukacji

W [Wilnie](#) zajął się reorganizacją [kolegium pijarskiego](#) i wprowadzeniem nowego programu nauczania. Następnie przez 12 lat uczył tam [wymowy](#) i [matematyki](#). Po otwarciu [wileńskiego Collegium Nobilium](#) uczył tam również [matematyki](#) w latach 1788-1762 i 1765-1766. W latach 1762-1763 był [rektorem](#) tej placówki. W 1763 został powołany na stanowiska [konsultora](#) litewskiej prowincji [pijarów](#).

Przez siedem lat przebywał jako [prywatny nauczyciel](#) na dworze stryja Szymona Sirucia, kasztelana witebskiego. Dzięki jego poparciu za zgodą władz zakonnych objął probostwo w [Poniemuniu](#).

Nawiązał współpracę z [Komisją Edukacji Narodowej](#) i uczestniczył w reformie oświaty na Litwie. Po otrzymaniu [doktoratu z teologii](#) i [obojga praw](#) w 1781 roku objął katedrę prawa rzymskiego w Kolegium Moralnym w [Szkole Głównej Litewskiej](#). Od roku akademickiego 1783/1784 wykładał również Stary i Nowy Testament. Miał słabe zdrowie, wobec czego nie zawsze prowadził swoje wykłady osobiście.

Był autorem [podręcznika](#) „Nauka dobrego pisania w [języku polskim...](#)” (Wilno 1769). Wydał też [podręcznik matematyki](#) dla „gumiennych, szynkarzy, włodarzy...” pt. „Arytmetyka prostacka, czyli nowy sposób czytania rachunków, którego niemiejący czytać tak łatwo nauczyć można...” (Wilno 1767, kilka wydań). Na potrzeby edukacyjne opracował także [wybór tekstów](#) do nauki [języka łacińskiego](#), który był przeznaczony dla uczniów [kolegium wileńskiego](#) – „Collectanea e probatis latane lingua scriptoribus ad usum scholasticae iuventutis” (Wilno 1773).

Był także tłumaczem, m.in. dzieł religijnych, m.in. z języka francuskiego „Dzień zakonnej albo sposób bogobojnego wszystkich godzin w zakonie trawienia, ks. Lavala S.J.” (Wilno 1777); z języka łacińskiego: „O naśladowaniu Najświętszej Maryi Panny” (Wilno 1775); a także „Historia państwa Rosyjskiego napisana językiem ojczystym przez Iwana Nestesuranowicza wytl. po polsku przez...” (Wilno 1781). Bardzo wysoko cenił go Bonifacy Jundziłł, znany z dość ostrych ocen nawet swoich współbraci.

Siruć przełożył "Galateo" (1558) Giovanniego della Casy (1503–1556) "Stary Galateusz czyli powszechnie przestrogi obyczajności z dawnego łacińskiego egzemplarza wytłomaczone przez X. Bernarda Syrucia Scholar. Piar.,., Drukarnia

Fakty z życia osobistego

Zmarł na puchlinę wodną.

Żył w [XVIII wieku](#).

Bibliografia

Przedmiotowa

1. P. P. Romaniuk, *Siruć (Syruć) Szymon h. Doliwa (1698-1774)*, Polski Słownik Biograficzny, t. 37, Warszawa-Kraków, 1996-1997.
2. J. Kurkowski, *Między Wschodem a Zachodem. Bernard Syruć (Siruć) 1731-1784*, *Analecta: studia i materiały z dziejów nauki*, t. 18, nr 1-2 (35-36), 2009.